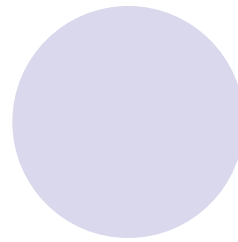
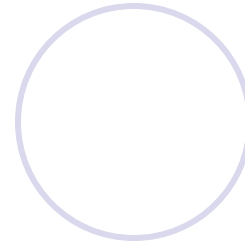
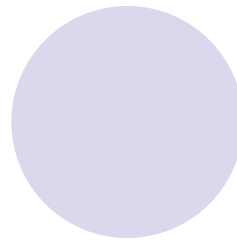
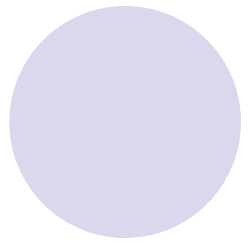
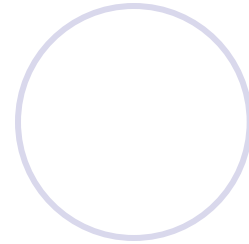
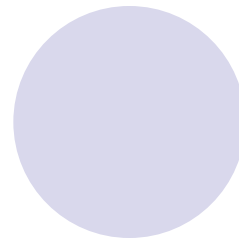
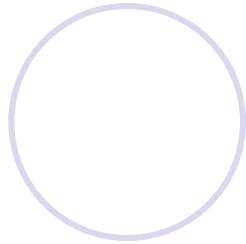
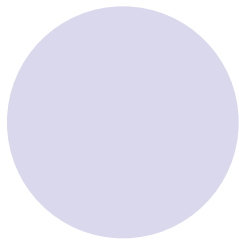

گره های جراحی

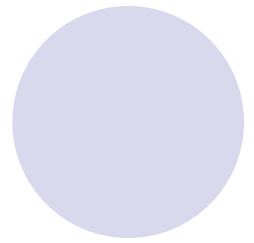
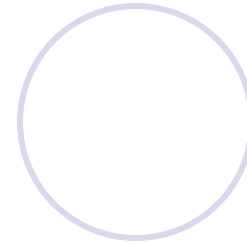
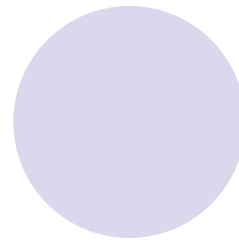
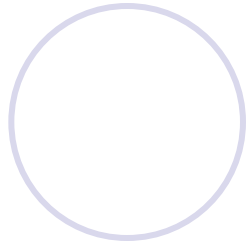
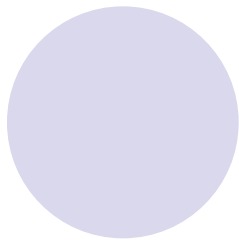

اصول گره زدن

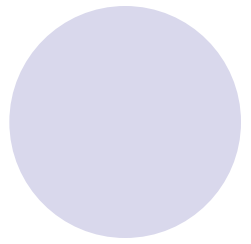
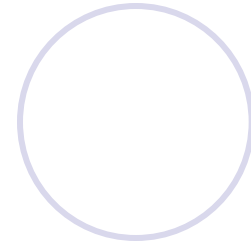
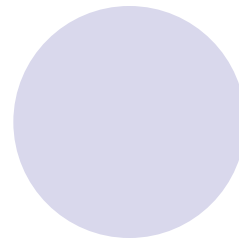
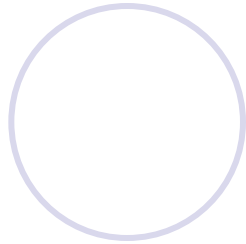
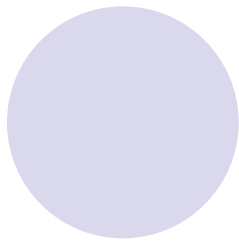
- گره باید از ساختمان های حیاتی بدن نظیر چشم و محل های آلوده مانند دهان و مکانهای مستعد تحریک مانند خط برش دور باشد
- گره باید طوری زده شود که خونرسانی کافی راجهت بافت فراهم نماید
- گره باید محکم باشد و به گونه ای اجرا شود که باز شدن آن غیرممکن باشد
- گره ها در مواقعی که به عنوان عامل هموستاتیک مورد استفاده قرار میگیرند باید محکم باشند و در سایر موارد محکم بودن بیش از حد آن باعث عدم خون رسانی به بافت و در نهایت نکروز میشود

- گره ای که خوب زده نشود با انجام گره های بیشتر محکم نمیشود فقط حجم آن بزرگتر میگردد
- گره باید کوچک باشد تا در هنگام استفاده از نخ های قابل جذب واکنش بافتی حداقل و در هنگام استفاده از نخ های غیر قابل جذب متمایل به صفر باشد
- انتهای نخ باید کوتاه قیچی شود
- اندازه رشته آزاد نخ باید مناسب انتخاب شود به طوری که اگر محل گره در دسترس باشد فاصله نقطه گره تا محل گیر انداختن نخ در دست به اندازه طول انگشت سبابه باشد

- هیچ گونه کششی روی دو طرف رشته نخ لزومی ندارد. اگر کشش در یک طرف زیاد باشد گره از حالت مربع خارج شده و حالت خفت میاندازد
- حد اقل یک گره از سه گره باید در جهت مخالف دو گره دیگر زده شود
- برای نخ های چند رشته ای ونخ های طبیعی به علت ضریب اصطکاک بالا سه گره کافی است و برای نخ های ساختنی تک رشته ای ۵-۶ گره و برای نخ های ساختنی چند رشته ای قابل جذب پوشش دار بهتر است چهار گره زده شود

- از کشیدن سوزن برای سفت کردن نخ متصل به آن خودداری شود

- از گرفتن نخ در محل گره با وسایل جراحی مثل سوزنگیر و هموستات خودداری شود زیرا باعث کاهش توانایی کشش و پاره شدن نخ میشود

- یک تکان مختصر در انتهای هر گره باعث سفت شدن آن روی گره قبلی میشود

انواع گره های جراحی

● گره مربعی: ۱-مربعی دو دستی

۲-مربعی یک دستی

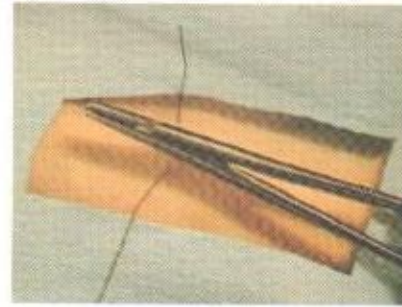
● گره باسوزنگیر

● گره با نخ حلقه ای

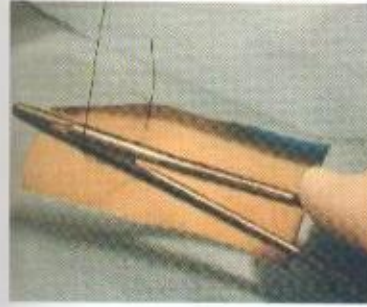
● گره زنجیره ای

شکل ۷- مراحل گره زدن با سوزنگیر

۱-

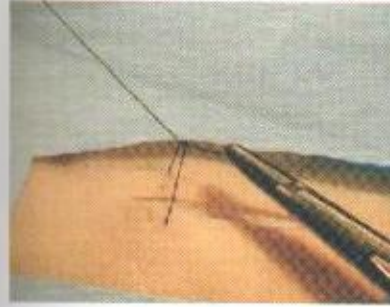
۲-

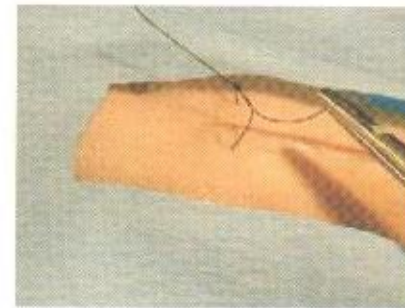
۳-

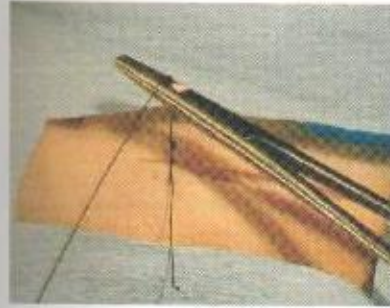
۴-

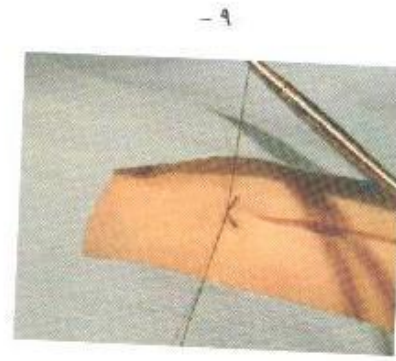
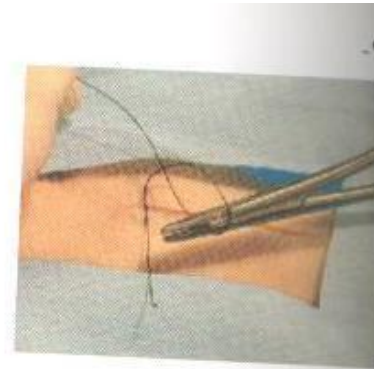
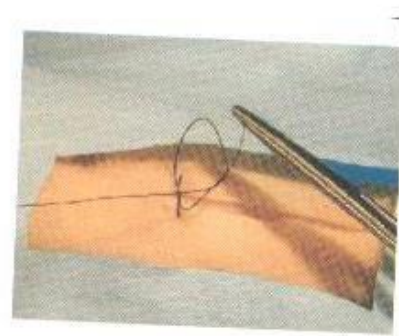
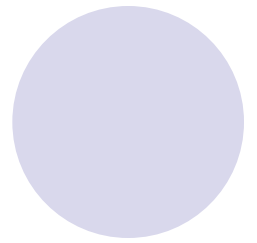
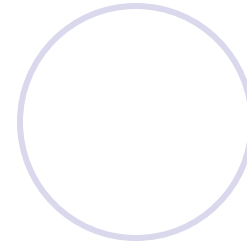
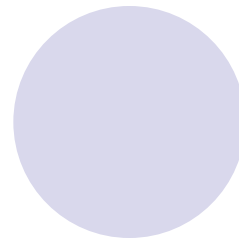
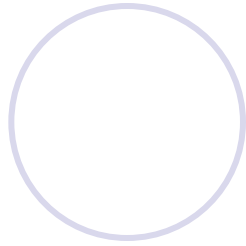
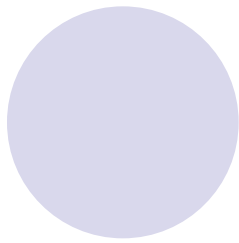

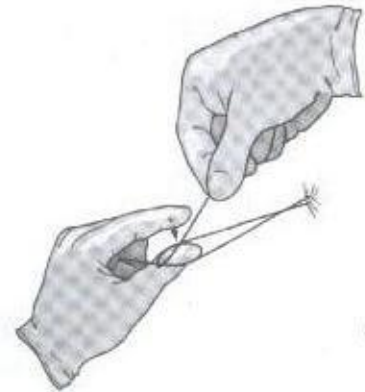
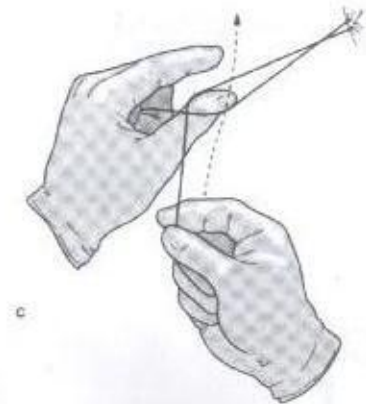
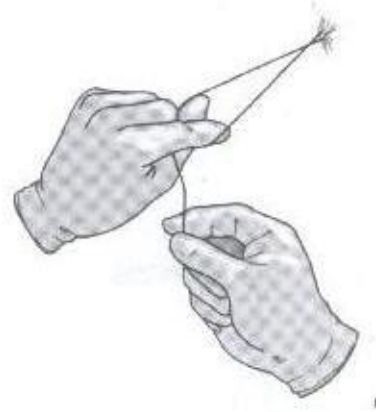
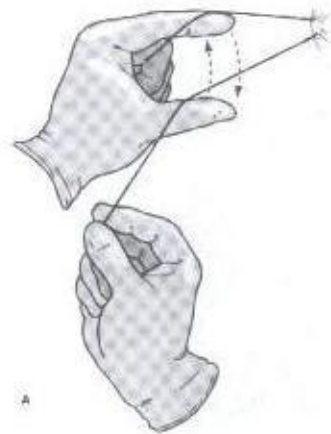
۵-

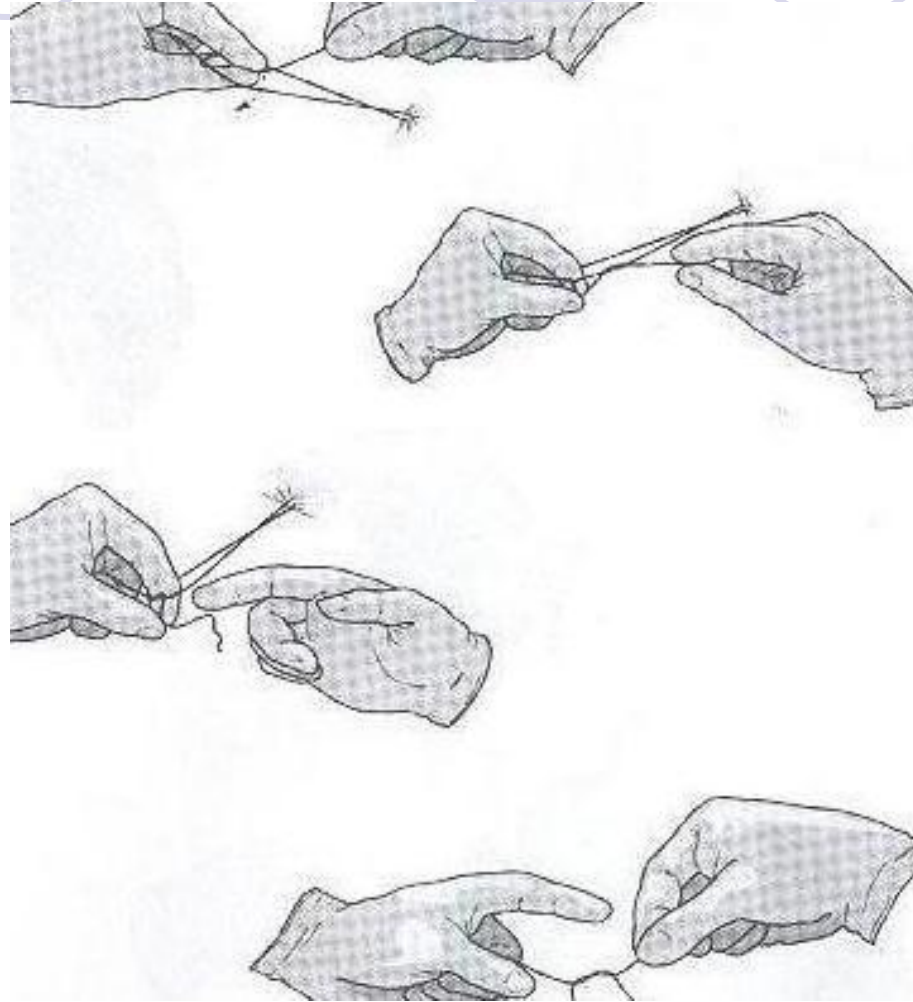
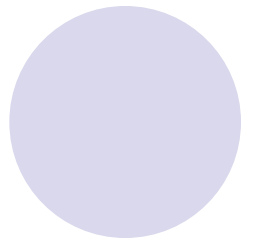
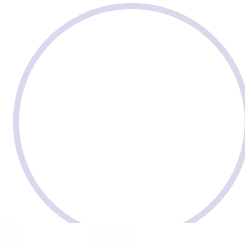
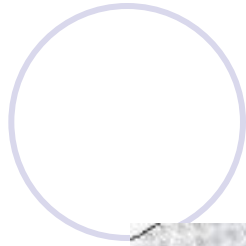
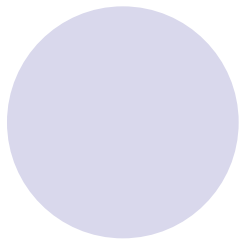

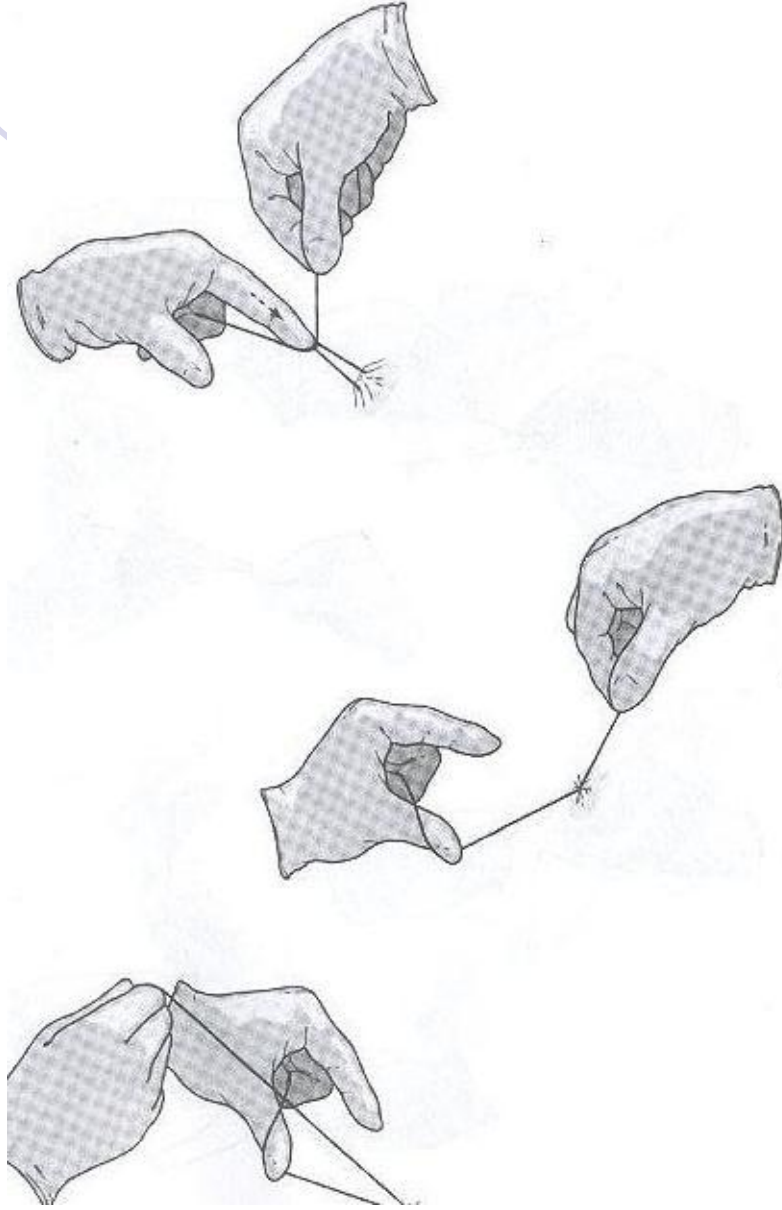
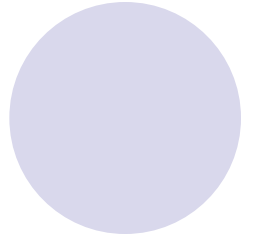
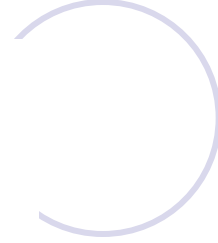
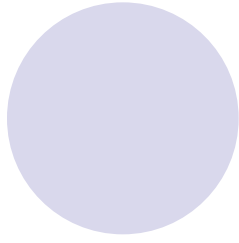
۶-

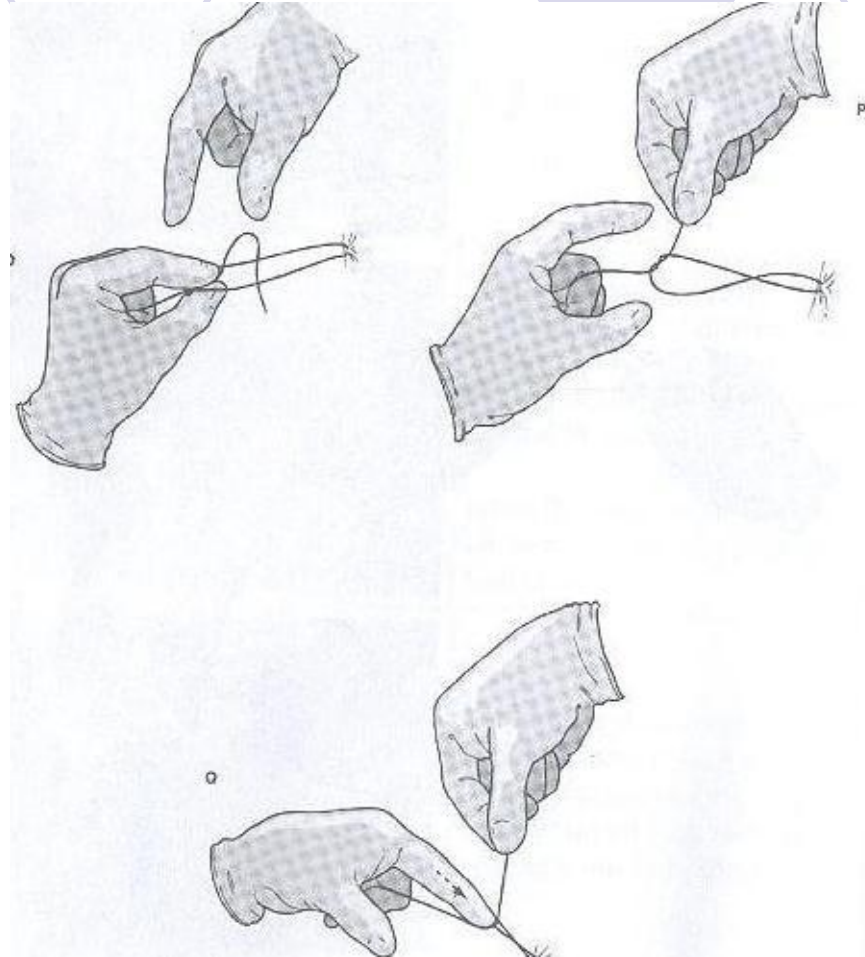
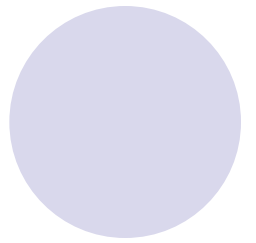
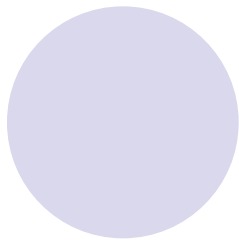

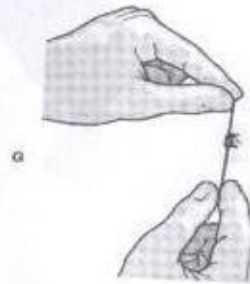
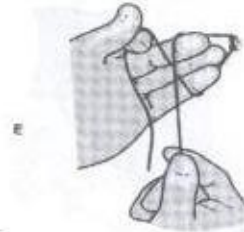
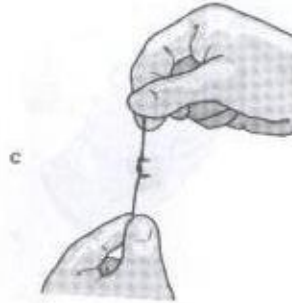
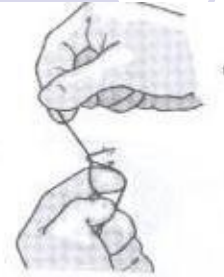

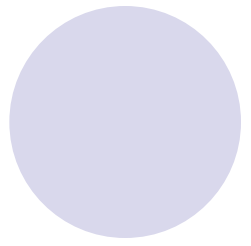
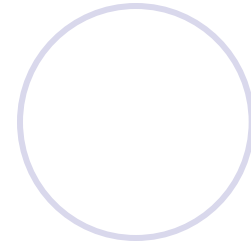
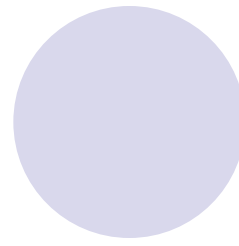
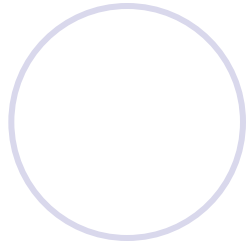
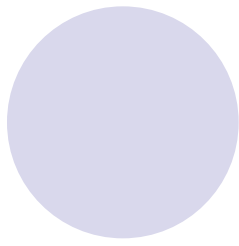

چسب ها

- نوار چسب: نوارهای باریک پشت چسب دار از جنس نایلون و پولی پروپیلن میباشد
- جهت تقویت بستن پوست زیر جلد یا نزدیک کردن لبه های زخم در برش های کوچک یا زخم های سطحی به کار میرود
- زمانیکه بخیه ضرورتی ندارد از این نوارها بر روی پوست خشک و تمیز یا پوستی که با بنزوئن آماده شده است استفاده میشود. این نوارها در اندازه های ۱/۸ و ۱/۴ و ۱/۲ اینچ در دسترس است

- چسب پوست: مایعی استریل است که به صورت موضعی بر روی سطحی از زخم که تحت کشش با نوار چسب یا استاپلر یا بخیه نباشد به کار میرود
- جهت به کار بردن چسب پوست ابتدا محل مورد نظر خشک و تمیز شده و لبه های زخم به هم نزدیک میشوند. سپس چسب جهت محکم چسباندن لبه های زخم و ایجاد سد میکروبی استفاده میشود.
- استفاده از آن راحتتر و از نظر زیبایی نتایج بهتری دارد. ۵-۱۰ روز دست نخورده باقی مانده بتدریج از بین رفته و نیاز به برداشتن ندارد

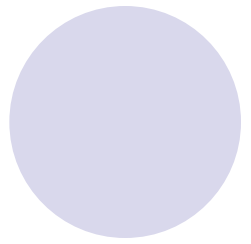
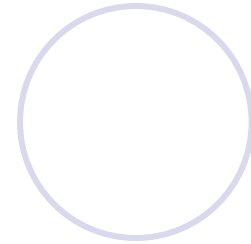
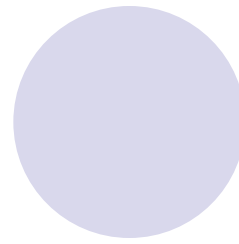
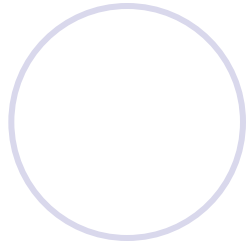
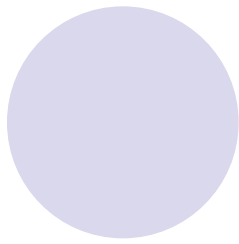
Follow Up Care with Adhesives

- No ointments or medications on dressing ●
- May shower but no swimming or scrubbing ●
- Sloughs naturally in 5-10 days, but if need to remove ●
use acetone or petroleum jelly to peel but not pull
apart skin edges
- Pt education and documentation ●

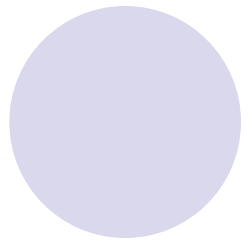
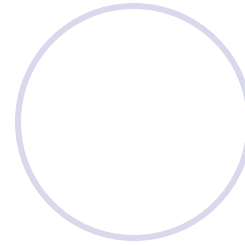
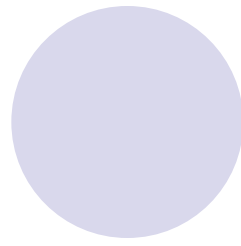
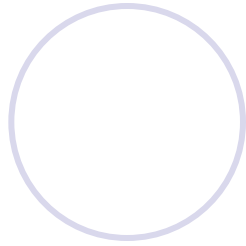
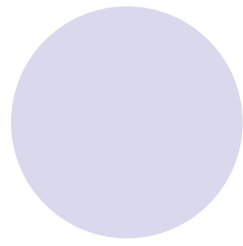

چسب پوستی

- چسب بافتی: چسب های بافتی بیولوژیک و مصنوعی برای ترمیم و بستن زخم ها به کار میرود
- قیمت آن گران است
- چسب ایده آلی است که میتواند بافتها را به هم بچسبانند و خونریزی را کنترل کند و رشد سلول را تحریک نموده و به عنوان یک سد دفاعی مناسب در برابر میکروبها مایعات و ذرات هوایی عمل نماید

- چسب بیولوژیک: چسب های فیبرینی یک نوع چسب بیولوژیک هستند که خونریزی را کنترل میکنند. ترکیبات این چسب شامل فیبرینوژن و کرایوپریسیپیت پلاسمای انسانی –کلرید کلسیم و ترومبین گاوی میباشد.
- از این چسب ها در محل هایی که کنترل خونریزی در آن ها دشوار است به صورت مایع ژل یا اسپری استفاده میشود. در کنترل خونریزی در بافت هایی که عروق فراوان دارد نیز کاربرد دارند
- ترکیبات این چسب ها را باید به طور همزمان توسط سرنگ های مجزا کشیده و قبل از آنکه منجمد شوند مورد استفاده قرار میدهند
- از این مواد میتوان در جراحی های ظریف مانند پیوند عروق و اعصاب و پوست و پارگیهای سطحی استفاده نمود

